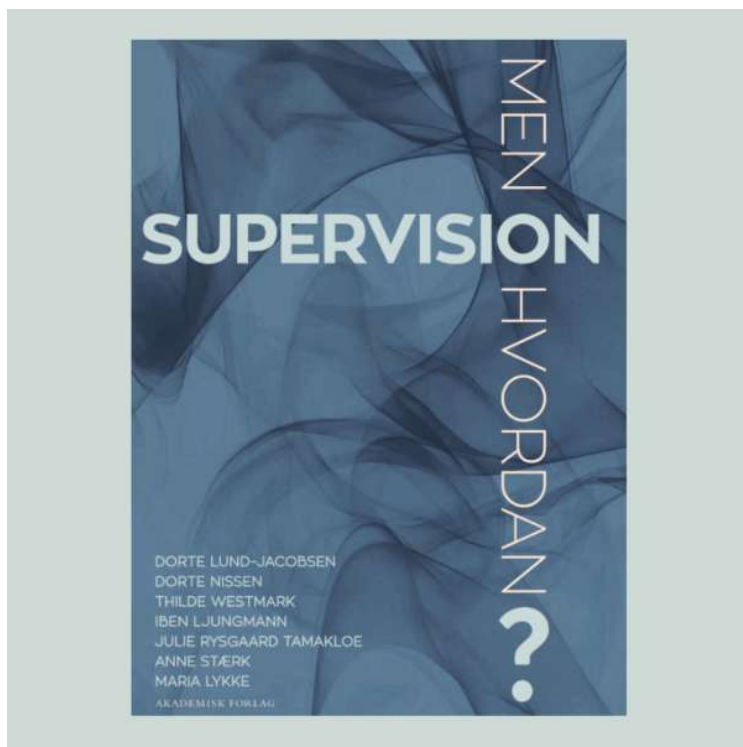

Supervision – men hvordan?

08.06.2025

Supervision – men hvordan?

Dorte Lund-Jacobsen, Dorte Nissen, Thilde Westmark, Iben Ljungmann, Julie Rysgaard Tamakloe, Anne Stærk, Maria Lykke

Akademisk Forlag, 2025

220 sider, 345 kr.

Af Christel Trøstrup, sygeplejerske, supervisor, ph.d., og stifter af Friborgen. Christel arbejder med faglig ledelse, organisatorisk udvikling og menneskevenlige organisationer, særligt i sundhedssektoren, og rådgiver kommuner og institutioner om strategisk ledelse og tværfagligt samarbejde i praksis.

En vigtig og velskrevet bog om supervision.

Holdet bag [Inpraxis](#), som er en narrativt og systemisk funderet konsulentvirksomhed har skrevet en virkelig god bog om supervision. Det er tydeligt at forfatterne har både teori – og praksis med i deres måde at anskue supervision på.

Bogen er fuld af perler af ord, der støtter supervisoren i den ensomme disciplin, det er at supervisere.

I gennem bogen hjælpes man som læser til at vide at der altid er mere, flere krøllede veje at gå, flere spørgsmål at stille. Denne præmis kan jeg ikke være mere enig i – for selvom hverdagen i en organisation ikke er problematisk, vil der altid være problemstillinger, som er værd at drøfte for at organisationer – og ikke mindst menneskerne i dem – kan udvikle sig.

Bogen er opbygget i 4 dele:

Først en introduktion til begrebet supervision hvor et etisk kompas for supervisorere udfoldes, dernæst kapitler om færdigheder der er nødvendige at udvikle og træne, så følger kapitler om supervision i grupper, som i sig selv er en særlig udfordring ift rammesætning og forventningsafstemning og endelig udfoldes forskellige konteksters betydning for at kunne supervisere.

For sygeplejersker vil det særligt være relevant at læse kapitlerne om færdigheder og om at supervisere grupper, fordi der i dette tankegods ligger god inspiration til hvordan man kan arbejde strukturerede samtaler med kolleger, fx i det nære sundhedsvæsen. Det er svært at lede og supervisere grupper – især fordi man som supervisor skal samle de mange forskellige fagligheder, logikker og perspektiver til noget der opleves meningsfuldt for alle.

Det narrative og systemiske perspektiv fornægter sig ikke i bogen – og det er der rigtig godt brug for i sundhedsvæsenet.

Et inspirerende element i bogen er tavlebrugen som er særligt relevant for den narrative supervision. At skrive og tegne på tavlen hjælper med at fastholde opmærksomheden – fx som hukommelseskort, ved den reflektive distance og samskabelse. Du behøver ikke være kunstner (tag det fra en der anvender tavlen og tegner tændstikmennesker) men hermed en opfordring til at øve det for både supervisor og supervisanden.

Denne bog er ikke til at komme udenom, hvis man arbejder med professionelle samtaler og ønsker at vedligeholde sine kompetencer og også genbesøge sine bevæggrunde for, hvorfor man superviserer som man gør.